

PREZYDENT SĄDU

dr hab. Łukasz Błaszczak, prof. dr hab. Maria Dragun-Gertner,
dr Beata Gessel Kalinowska vel Kalisz (Przewodnicząca), prof. dr hab. Jadwiga Pazdan,
prof. dr hab. Jerzy Poczobut, prof. dr hab. Jerzy Rajski,
prof. dr hab. Marek Michalski, prof. dr hab. Andrzej Szumański

WICEPREZYDENT SĄDU

prof. dr hab. Jadwiga Pazdan
dr hab. Piotr Zapadka

PROKURATOR SĄDU

dr Marcin Aśtanowicz

REPERTARIJSTWA

Agnieszka Różalska-Kucal, arozalska@konfederacjalewiatan.pl

REPREZENTACJA SPÓŁNIECZNA

dr Beata Gessel-Kalinowska vel Kalisz, dr Marek Głuchowski, dr Marek Jeżewski,
prof. dr hab. Marek Michalski, dr hab. Małgorzata Podrecka, dr Krzysztof Stefanowicz,
dr Maciej Zachariasiewicz, dr Karol Zawiślak

PROJEKT GRAFICZNY SĄDU

Graffidea, www.graffidea.pl

ISSN: 2083-8190

Sąd Arbitrażowy przy Konfederacji Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. (+48 22) 55 99 970
fax (+48 22) 55 99 910 (z „dopiskiem” dla Sądu)
e-mail: sadarbitrazowy@konfederacjalewiatan.pl
www.sadarbitrazowy.org.pl

e-PRZEGLĄD ARBITRAŻOWY

Nr 3-4 (22-23)/2015

I – ARTYKUŁY I OPINIE

Zmiany w przepisach regulujących
arbitraż w Federacji Rosyjskiej [5]
Paweł Pietkiewicz

Wybór prawa i forma umowy o arbitraż
w polskim prawie prywatnym międzynarodowym
na tle prawnoporównawczym [15]
dr Anna Sapota

Skład zespołu orzekającego po
uchyleniu wyroku sądu polubownego [26]
Anna Witkowska

Art. 1206 par. 1 pkt 2 KPC jako przesłanka
skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego [33]
dr Marcin Aśtanowicz

Wnioski z 2015 International Arbitration Survey [38]
Piotr Bytnerowicz

II – AKTUALNOŚCI I ORZECZNICTWO

Orzecznictwo Sądu Arbitrażowego Lewiatan.
Właściwość sądu polubownego – granice
przedmiotowe zapisu na sąd polubowny,
uprawnienie sądu polubownego rozpoznającego
roszczenie do rozpoznania zarzutów oraz termin
na podniesienie zarzutu braku właściwości
sądu polubownego [42]

DR MARCIN
ASTANOWICZ

Drodzy Czytelnicy,

Z prawdziwą przyjemnością oddajemy w Państwa ręce kolejny numer (3-4/2015) e-Przeglądu Arbitrażowego, który poświęcony został (w części pierwszej) pięciu zagadnieniom.

Mec. Paweł Pietkiewicz dokonał niezmiernie interesującej prezentacji wchodzących z dniem 1 września 2016 roku w Federacji Rosyjskiej nowych przepisów regulujących kwestie ustrojowe stałych sądów polubownych oraz przebieg postępowania arbitrażowego. Dokonująca się zmiana sposobu działania praktyki arbitrażowej w Rosji ma charakter fundamentalny, a nie była dotychczas prezentowana w polskim piśmiennictwie.

Mec. Anna Sapota przeprowadziła analizę problematyki wyboru prawa i formy umowy o arbitraż w polskim prawie międzynarodowym prywatnym na tle prawnoporównawczym (z uwzględnieniem m.in. rozwiązań przyjętych w prawie szwajcarskim, szwedzkim, hiszpańskim, chorwackim oraz chińskim). Autorka ta dokonała również prezentacji stanowisk zajmowanych w doktrynie francuskiej oraz niemieckiej.

Przedmiotem artykułu Mec. Anny Witkowskiej jest omówienie wpływu uchylenia wyroku sądu polubownego na skład zespołu orzekającego w ponownie podjętym postępowaniu (po uchyleniu wyroku sądu polubownego przez sąd powszechny). Kwestia ta nie jest uregulowana ani w przepisach prawa, ani w regulaminach wiodących stałych sądów arbitrażowych, natomiast odgrywa bardzo istotne znaczenie przy formowaniu zespołu orzekającego przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Zachęcam także do artykułu mojego autorstwa, w którym podjąłem próbę analizy regulacji art. 1206 par. 1 pkt 2 KPC jako przestanki skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego. Pomimo, iż pozbawienie strony prawa do obrotu stosunkowo rzadko wskazywane jest jako podstawa skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego, to charakter (zakres) naruszenia uprawniający do uchylenia wyroku sądu polubownego budzi istotne wątpliwości zarówno wśród przedstawicieli doktryny prawa, jak i w orzecznictwie.

Mec. Piotr Bytnerowicz podsumowuje swoje spostrzeżenia dotyczące „2015 International Arbitration Survey”, zaprezentowanego przez przedstawicieli White & Case w czasie dyskusji panelowej w SAKL. Dokonana przez tego Autora analiza skłania do refleksji na temat przestanki wyboru miejsca prowadzenia postępowania arbitrażowego przez użytkowników arbitrażu.

Część druga niniejszego numeru poświęcona została analizie jednego z orzeczeń zapadłych niedawno w postępowaniu arbitrażowym prowadzonym przed Sądem Arbitrażowym przy Konfederacji Lewiatan. Orzeczenie to dotyczy szeregu zagadnień istotnych z punktu widzenia praktyki arbitrażowej, takich jak m.in. kwestii granic przedmiotowych zapisu na sąd polubowny, uprawnienia sądu polubownego do rozpoznania zarzutów oraz terminu na podniesienie zarzutu braku właściwości sądu polubownego. W kolejnych numerach będziemy kontynuowali prezentację wybranych, szczególnie ciekawych rozstrzygnięć zapadłych w sprawach toczonych przed SAKL.

Życzę udanej lektury,
dr Marcin Astantowicz

Zmiany w przepisach regulujących arbitraż w Federacji Rosyjskiej

Paweł Pietkiewicz

Greenberg Traurig

Wstęp

W dniu 1 września 2016 roku wchodzi w życie w Federacji Rosyjskiej nowe przepisy regulujące zarówno kwestie ustrojowe stałych sądów polubownych jak i przebieg postępowania arbitrażowego. Jest to fundamentalna zmiana sposobu działania praktyki arbitrażowej w Federacji Rosyjskiej. Zasadnicza i najbardziej obszerna część zmian zawarta jest w Ustawie federalnej z dnia 29 grudnia 2015 roku numer 382-FZ „O arbitrażu (postępowaniu przed sądem arbitrażowym) w Federacji Rosyjskiej” („Ustawa o arbitrażu”)¹. Spowodowało to konieczność dokonania odpowiednich zmian w innych ustawach. Zostały one zawarte w Ustawie federalnej z dnia 29 grudnia 2015 roku numer 409-FZ O zmianach w niektórych ustawach Federacji Rosyjskiej i o uchyleniu artykułu 6 ustęp 1 punkt 3 Ustawy federalnej „O organizacjach samorządowych” w związku z przyjęciem Ustawy federalnej „O arbitrażu (postępowaniu przed sądem arbitrażowym) w Federacji Rosyjskiej” („Ustawa o zmianach”)². Ustawy zostały przyjęte przez Dumę Państwową oraz Radę Federacji w grudniu zeszłego roku. W dniu 29 grudnia 2015 roku obydwie ustawy zostały podpisane przez Prezydenta Władimira Putina i w dniu 31 grudnia 2015 roku zostały ogłoszone w Rosyjskiej Gazecie, oficjalnym publikatorze aktów prawnych Federacji Rosyjskiej.

Ustawa o arbitrażu dotyczy przede wszystkim arbitrażu krajowego i ma bardzo szeroki zakres regulacji. Reguluje zarówno kwestie ustrojowe (zasady tworzenia i działania stałych sądów polubownych oraz samych instytucji, przy których sądy takie miałyby działać), procesowe (zasady postępowania arbitrażowego) oraz przepisy materialno-prawne (zasady odpowiedzialności arbitrów oraz stałych sądów arbitrażowych). Uchyła i zastępuje w całości poprzednią regulację arbitrażu krajowego zawartą w Federalnej ustawie z dnia 21 czerwca 2002 roku numer 102-FZ

„O sądach polubownych w Federacji Rosyjskiej” („Ustawa o sądach polubownych w Federacji Rosyjskiej”)³.

Ustawa o zmianach nowelizuje następujące ustawy:

1. Ustawę Federalną z dnia 26 czerwca 1992 roku numer 3132-I „O statusie sędziów w Federacji Rosyjskiej” (artykuł 1 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach)⁴;
2. Ustawę Federalną z dnia 7 lipca 1993 roku numer 5338-I „O międzynarodowym arbitrażu handlowym” (artykuł 2 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach) („Ustawa o międzynarodowym arbitrażu handlowym”)⁵;
3. Ustawę Federalną z dnia 7 lipca 1993 roku „O przemysłowo-handlowych izbach w Federacji Rosyjskiej” (artykuł 3 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach)⁶;
4. Ustawę Federalną z dnia 26 grudnia 1995 roku numer 208-FZ „O spółkach akcyjnych” (artykuł 4 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach) („Ustawa o spółkach akcyjnych”)⁷;
5. Ustawę Federalną z dnia 21 lipca 1997 roku numer 122-FZ „O państwowym rejestrze prawa własności nieruchomości i czynności prawnych dotyczących nieruchomości” (artykuł 5 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach) („Ustawa o państwowym rejestrze nieruchomości”)⁸;
6. Ustawę Federalną z dnia 8 lutego 1998 roku numer 14-FZ „O Spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością” (artykuł 6 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach) („Ustawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością”)⁹;

3. Artykuł 52 ustęp 3 Ustawy o arbitrażu. Федеральный закон от 21 июня 2002 года № 102-ФЗ „О третейских судах в Российской Федерации”.

4. Закон Российской Федерации от 26 июня 1992 года N 3132-I «О статусе судей в Российской Федерации».

5. Закон Российской Федерации от 7 июля 1993 года N 5338-I «О международном коммерческом арбитраже».

6. Закон Российской Федерации от 7 июля 1993 года N 5340-I «О торговых промышленных палатах в Российской Федерации».

7. Федеральный закон от 26 декабря 1995 года N 208-ФЗ «Об акционерных обществах».

8. Федеральный закон от 21 июля 1997 года N 122-ФЗ «О государственной регистрации прав на недвижимое имущество и сделок с ним».

9. Федеральный закон от 8 февраля 1998 года N 14-ФЗ «Об обществах с ограниченной ответственностью».

1. Федеральный закон от 29 декабря 2015 г. N 382-ФЗ «Об арбитраже (третейском разбирательстве) в Российской Федерации» (Российская Газета, з дня 31 grudnia 2015 roku, № 6868).

2. Федеральный закон от 29 декабря 2015 г. N 409-ФЗ «О внесении изменений в отдельные законодательные акты Российской Федерации и признании утратившим силу пункта 3 части 1 статьи 6 Федерального закона «О саморегулируемых организациях» в связи с принятием Федерального закона «Об арбитраже (третейском разбирательстве) в Российской Федерации» (Российская Газета, з дня 31 grudnia 2015 roku, № 6868).

7. Ustawę Federalną z dnia 8 sierpnia 2001 roku numer 129-FZ „O państwowej rejestracji osób prawnych i indywidualnych przedsiębiorców” (artykuł 7 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach)¹⁰;
8. Kodeks postępowania karnego (artykuł 8 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach)¹¹;
9. Kodeks postępowania cywilnego w sprawach gospodarczych (artykuł 9 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach)¹²;
10. Kodeks postępowania cywilnego (artykuł 10 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach)¹³;
11. Ustawę Federalną z dnia 26 października 2002 roku numer 127-FZ „Prawo upadłościowe” (artykuł 11 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach)¹⁴; oraz
12. Ustawę Federalną z dnia 1 grudnia 2007 roku numer 315-FZ „O organizacjach samorządowych” (artykuł 12 Ustawy o zmianach w niektórych innych ustawach)¹⁵.

Utrzymano dualizm regulacji arbitrażu krajowego oraz międzynarodowego. Tak jak do tej pory, arbitraż międzynarodowy będzie regulowany przez Ustawę o międzynarodowym arbitrażu handlowym.

W treści dokumentów towarzyszących projektom obydwu ustaw na etapie procesu legislacyjnego wskazano, że uzasadnieniem dla ich przyjęcia jest konieczność stworzenia nowoczesnego i efektywnego mechanizmu prawnego uregulowania instytucji arbitrażu z uwzględnieniem światowej praktyki w zakresie regulacji działalności stałych sądów polubownych na świecie oraz z uwzględnieniem obecnego stanu tej praktyki w Rosji. Przyjęcie nowych przepisów ma także zmniejszyć obciążenie sądów państwowych oraz zwiększyć atrakcyjność inwestycyjną Rosji i wspomagać proces deoffszoryzacji rosyjskiej gospodarki.¹⁶

Inną równie ważną przyczyną uchwalenia ustaw było powszechne zjawisko patologii sądownictwa polubownego. Stałe sądy polubowne powstawały jako przedsięwzięcia komercyjne w celach zarobkowych. Powszechnie podnoszono zastrzeżenia do ich działalności. Stałe sądy polubowne powstały także przy podmiotach gospodarczych, które świadczyły usługi masowe (banki, instytucje ubezpieczeniowe)¹⁷ lub one same lub podmioty z ich gru-

py były stroną dużej liczby umów (przedsiębiorstwa wydobywające i dystrybuujące gaz i ropę naftową)¹⁸. Wykorzystywały one swoją pozycję rynkową dla narzucenia stronom umów wyboru własnego stałego sądu polubownego. Sądy te wykorzystywane też były dla potrzeb rozstrzygania sporów pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład grupy kapitałowej. Takie stałe sądy polubowne zostały kolokwialnie nazwane sądami kieszonkowymi (карманные суды) ze względu na ich zależność od podmiotu gospodarczego przy którym działają. Wskazywano, że taka sytuacja nie gwarantuje niezależności i bezstronności stałego sądu polubownego. Ich działalność była przedmiotem krytyki zarówno ze strony sądownictwa państwowego jak i doktryny prawa.¹⁹ Sądownictwo polubowne używane też było do legalizowania działalności gospodarczej sprzecznej z prawem lub wprost do popełniania przestępstw gospodarczych. Wykorzystywano je dla uzyskiwania kontroli nad podmiotami gospodarczymi lub atrakcyjnymi aktywami. W samym regionie moskiewskim powstało i działa obecnie prawie 500 stałych sądów polubownych.²⁰

Sytuacja sądownictwa polubownego wymagała więc uregulowania kwestii związanych z tworzeniem stałych sądów polubownych a także działalnością organizacji, przy których te sądy miałyby działać oraz samych sądów. Do czasu uchwalenia Ustawy o arbitrażu prawo nie regulowało powoływania stałych sądów polubownych a także nie regulowało ich kwestii ustrojowych. Zmiany mają podwyższyć zaufanie do sądownictwa polubownego. Ustawa o arbitrażu ma także za zadanie przeciwdziałać „eksportowi” sporów arbitrażowych poza granice Federacji Rosyjskiej. Ustawa wprowadza wymóg, żeby postępowania arbitrażowe dotyczące określonych kategorii spraw odbywały się wyłącznie na terytorium Federacji Rosyjskiej. Szczególnie dotyczy to właśnie sporów korporacyjnych. W przypadku, gdy miejsce postępowania arbitrażowego w zakresie takiego sporu znajduje się poza granicami, wyroki wydane w takich postępowaniach mogą nie zostać uznane lub może zostać odmówione stwierdzenie ich wykonalności w Federacji Rosyjskiej.²¹

Ustawa o arbitrażu posługuje się szeregiem pojęć specjalnie zdefiniowanych na jej potrzeby. Wprowadza pojęcie stałego sądu polubownego, który jest wydzieloną częścią organizacji nie prowadzącej działalności gospodarczej i którego zadaniem jest administrowanie postępowaniami arbitrażo-

10. Федеральный закон от 8 августа 2001 года N 129-ФЗ «О государственной регистрации юридических лиц и индивидуальных предпринимателей».

11. Уголовно-процессуальный кодекс Российской Федерации.

12. Арбитражный процессуальный кодекс Российской Федерации.

13. Гражданский процессуальный кодекс Российской Федерации.

14. Федеральный закон от 26 октября 2002 года N 127-ФЗ «О несостоятельности (банкротстве)».

15. Федеральный закон от 1 декабря 2007 года N 315-ФЗ «О саморегулируемых организациях».

16.

17. Сбербанк просит оставить суд в кармане // Он пожаловался в Конституционный суд на практику ВАС о третейских судах (https://zakon.ru/discussion/2014/10/09/sberbank_prosit_ostavit_sud_v_karmane_on_pozhalovalsya_v_konstitucionnyj_sud_na_praktiku_vas_o_fret).

18. Stały sąd polubowny przy ОАО Gazprom od roku 1993 rozpoznał ponad dwa tysiące sporów (<http://www.gazprom.ru/about/arbitral/>); Stały sąd polubowny przy PAO Lukoil od roku 1995 rozpoznał ponad dwa tysiące trzysta spraw (http://www.lukoil.ru/static_6_5id_2191_.html).

19. Алина Михалёва, ВС меняет судьбу «карманных судов» (http://pravo.ru/court_gerort/view/116112/); Дмитрий Иванов, Максим Одинцов, ВАС зашил «карманное» правосудие (<http://www.rbc.ru/newspaper/2013/07/24/56c16c099a7947299f72e05a>); Анна Пушкарская, Анна Занина, «Карманные» суды вывернулись (<http://www.kommersant.ru/doc/2615270>).

20. Виктория Хайруллина, Новый закон об арбитраже: ключевые изменения (<http://legalinsight.ru/novii-zakon-ob-arbitraze/>).

21. Артыкул 36 Уstawy o międzynarodowym arbitrażу handlowym.

wymi zgodnie z jego regulaminem (постоянно действующее арбитражное учреждение) oraz sądu polubownego ad hoc (третейский суд образованный сторонами для разрешения конкретного спора). Odrębnym od tego pojęcia jest sam zespół orzekający (третейский суд). Pojawiła się także definicja zagranicznego sądu arbitrażowego (иностранное арбитражное учреждение). Rozróżnienie pojęciowe tych instytucji było o tyle istotne, że Ustawa o arbitrażu reguluje bardzo obszernie tworzenie i działalność stałych sądów polubownych, w tym także działalność zagranicznych sądów polubownych na terytorium Federacji Rosyjskiej.

Tworzenie i działalność stałych sądów arbitrażowych

Ustawa o arbitrażu znosi swobodę powoływania stałych sądów polubownych i wprowadza zasadę reglamentacji w zakresie tworzenia sądów polubownych. Celem takiej regulacji jest przeprowadzenie weryfikacji sądów polubownych i eliminacja spośród nich tych, które nie wypełniają swojej funkcji prawidłowo. Oprócz kontroli państwa nad powoływaniem sądów polubownych, Ustawa o arbitrażu wprowadza konieczność zawarcia w ich regulaminach postępowania arbitrażowego zapisów, które mają gwarantować prawidłowość takiego postępowania. Nałożono także na stałe sądy polubowne określone obowiązki informacyjne, które mają być dostępne dla potencjalnych użytkowników tych sądów.

Stale sądy polubowne mogą być tworzone tylko przy organizacjach nie prowadzących działalności gospodarczej. Ustawa o arbitrażu wyraźnie zakazuje ustanawiania sądów arbitrażowych przez organy władzy państwowej, samorządy terytorialne, przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe, partie polityczne, organizacje regionalne oraz samorządy prawnicze. Organizacja nie prowadząca działalności gospodarczej może utworzyć tylko jeden stały sąd polubowny.²² Stały sąd polubowny będzie mógł powstawać tylko i wyłącznie na podstawie zezwolenia udzielanego przez rząd Federacji Rosyjskiej działający na podstawie rekomendacji Rady do spraw doskonalenia postępowania arbitrażowego (Совет по совершенствованию третейского разбирательства).²³ Stałe sądy polubowne istniejące dotychczas będą musiały uzyskać zezwolenie na dalszą działalność, a brak uzyskania takiego zezwolenia będzie oznaczać konieczność likwidacji sądu. Wyjątkiem od tej zasady są dwa stałe sądy polubowne: Międzynarodowy Sąd Arbitrażowy przy Izbie Przemysłowo-Handlowej Rosyjskiej Federacji (Международный коммерческий арбитражный суд при Торгово-промышленной палате Российской Федерации) oraz Morska Komisja Arbitrażowa przy Izbie Przemysłowo-Handlowej Rosyjskiej Federacji (Морская арбитражная комиссия при Торгово-

-промышленной палате Российской Федерации).²⁴ Nie mają one obowiązku uzyskiwania zezwolenia.

Rada do spraw doskonalenia postępowania arbitrażowego ma działać przy Ministerstwie Sprawiedliwości. W jej skład mają wchodzić przedstawiciele władz państwowych, krajowych stowarzyszeń przedsiębiorców, izb przemysłowo-handlowych, korporacji prawniczych oraz środowisk uniwersyteckich. Przedstawiciele władz państwowych nie mogą stanowić więcej niż jednej trzeciej składu Rady.²⁵ Rada przedstawia rekomendacje w przedmiocie udzielenia zezwolenia na utworzenie lub dalszą działalność sądu polubownego.²⁶ Ustawa o arbitrażu przedstawia enumeratywną i zamkniętą listę wymagań, jakie muszą być spełnione w celu uzyskania zgody na utworzenie instytucji arbitrażowej. Są to: zgodność regulaminu lub regulaminów postępowania arbitrażowego sądu polubownego z wymaganiami zawartymi w Ustawie o arbitrażu, utworzenie listy rekomendowanych arbitrow odpowiadającej wymaganiom zawartym w Ustawie o arbitrażu oraz wiarygodność organizacji ubiegającej się o uzyskanie zezwolenia oraz jej założycieli lub członków. Organizacja ubiegająca się o zezwolenie musi także posiadać dobrą opinię, środki konieczne do pokrycia kosztów działania sądu, zdolność zapewnienia wysokiego poziomu jego jakości i możliwość przyczynienia się do rozwoju sądownictwa arbitrażowego w Rosji.²⁷ Przy ocenie spełnienia wymagań brana jest także pod uwagę dotychczasowa działalność sądu polubownego. W takim przypadku znaczenie ma liczba rozpoznanych spraw, ile spośród wyroków wydanych zgodnie z regulaminem tego sądu zostało uchylonych oraz ilu z nich odmówiono uznania lub stwierdzenia wykonalności.²⁸ Odmowa uzyskania zgody na utworzenie sądu polubownego może być zaskarżona do sądu państwowego.²⁹

Ustawa o arbitrażu zawiera listę zagadnień, które muszą być uregulowane w treści statutu sądu polubownego lub innego równorzędnego dokumentu o charakterze ustrojowym. Są to następujące kwestie: powołanie się na działanie zgodnie z Ustawą o arbitrażu i ewentualnie także z Ustawą o międzynarodowym arbitrażu handlowym; wskazanie rodzajów sporów, które mogą być rozpoznawane zgodnie z regulaminem instytucji arbitrażowej (krajowe, międzynarodowe lub branżowe); wymagania co do kwalifikacji arbitrow; przedstawienie struktury sądu polubownego, w tym uprawnień jego poszczególnych organów; szczegółowe przedstawienie uprawnień sądu polubownego w odniesieniu do postępowania arbitrażo-

22. Artykuł 44 ustęp 2 Ustawy o arbitrażu.

23. Artykuł 44 ustęp 4 Ustawy o arbitrażu.

24. Artykuł 44 ustęp 1 Ustawy o arbitrażu.

25. Artykuł 44 ustęp 5 Ustawy o arbitrażu.

26. Artykuł 44 ustęp 6 Ustawy o arbitrażu.

27. Artykuł 44 ustęp 8 Ustawy o arbitrażu.

28. Artykuł 44 ustęp 11 Ustawy o arbitrażu.

29. Artykuł 44 ustęp 10 Ustawy o arbitrażu.

e-PRZEGLĄD ARBITRAŻOWY

Nr 3-4 (22-23)/2015